Ако ѥ крьс(т)никъ, не ѥ *хараханчилъ*. (?) (П. Б—ва.)

Ако ѥ кумъ, похесапъ да ѥ: крьстилъ ми ѥ дѣте изѣлъ ми ѥ прасе.

Ако ѥ царъ, не ѥ циганскы *арахчия*[7] ия! Казалъ ѥдинъ Циганинъ. Цигане-те най много са боятъ отъ цигански-ятъ *арахчия*. Срьб. Ако је и цар, није Цигански харачлија.

Ако ѥ царъ, не ѥ съ двѣ глави. Сир. Азъ са не боя отъ него.

Ако искашъ да зимашъ, то и давай.

Ако искашъ да са накаляшъ, хвѫрли въ калъ-та камѫкъ.[8]

Ако ма не щатъ въ рай, въ пѫкалъ-тъ[9] ма съ топанъ викатъ. Казва тоя, кому-то говоратъ да не грѣши, че не щатъ да го пуснатъ въ рай.

Ако ма хванешъ за брада-та, азъ ща та хвана за мустакъ-тъ. Сир. Щото тѝ менѣ, това и азъ тебѣ ща да направа.

Ако ми не дадатъ по-голѣма-та си дѫщеря, ти-ѥ щатъ ми дадатъ по-малка-та. Кога-то казватъ на нѣкой ѥргенъ, да не пиѥ вино, че не щатъ му дадатъ момиче; той така говори. Гледай: Който ма не харесва... Срьб. Ко ми забави, нека ми да млађу кћер, ако не да старије.

Ако не въ тыква-та, то въ кратуна-та. Гледай: Кога нѣма кокошка. ....

Ако не щѣшъ, тѝ иди кѫдѣ щѣшъ. Казва майка-та на дѣте-то си, кога-то му дава малко хлѣбъ, а то не ще и казва, че ѥ малко.

Ако нѣма кокошка, то и сврака. Гледай: Кога нѣма кокошка. . . . .

---

[7] Който бере цигански-ятъ харачъ.

[8] Нѣкои Блъгаре пройзносятъ: камикъ, други — каменъ, трети — камакъ.

[9] Адъ.